

"El sistema docent ha de fer un esforç divulgatiu de les carreres tecnològiques entre les noies"

Entrevista a Roser Torrent, enginyera en Telecomunicacions i Electrònica

Roser Torrent Puig (Foixà, 1985) és Enginyera Tècnica en Telecomunicacions i Superior en Electrònica. Actualment és la cap de Departament d'R+D de Hardware i Firmware de Giropès, empresa de referència internacional en el sector de sistemes de pesatge amb seu al Polígon Industrial Empordà Internacional de Vilamallà (Girona). Viu en parella i té una filla de 6 anys.

- Com va ser que va acabar escollint una carrera professional com la seva? Eren moltes dones en la seva promoció?

- Vaig estudiar a la Universitat Ramon Llull, començant Multimèdia. Sempre m'ha agradat remenar coses i la meva germana, tres anys més gran que jo, estudiava Electrònica. Vaig trobar que s'avenia més amb les meves inquietuds, que era una carrera més dinàmica. El percentatge de dones devia ser d'un trenta per cent. A cinquè d'Electrònica érem quinze alumnes a classe i un parell eren noies.

- Quina feina desenvolupa a l'empresa Giropès?

- Com a cap de departament, gestiono els projectes que desenvolupem en el camp de l'electrònica i de R+D. Creem les plaques electròniques, les programem per a tot el tema de pesatge, que han de superar normatives molt dures. Fins ara, els indicadors amb els quals treballàvem eren estàtics, però ara també en fem en dinàmic, és a dir, pesatge en moviment. Estem avançant en aquest camp tecnològic. Sempre treballant en equip, amb la resta d'enginyers i, en el meu cas, també participant activament en la comprovació dels projectes que fem per tenir sempre els peus a terra i saber on som. Giropès fa 25 anys. Va començar com a empresa metal·lúrgica dedicada al disseny i fabricació de bàscules pont. Fa uns deu anys, va fer un salt endavant buscant una situació més global, incorporant nous departaments amb més solucions de software i electròniques. I aquests darrers cinc anys ha invertit amb convenciment en investigació i desenvolupament amb la incorporació de més enginyers. Ara som una empresa puntera, que ha potenciat molt el mercat internacional consolidant també el mercat de l'estat espanyol.

- És de les persones convençudes en la necessitat d'apostar sempre per l'R+D com a clau d'una evolució empresarial?

- Totalment. Voldria destacar un detall. Quan va arribar el primer confinament l'empresa va haver de prendre les seves decisions, entre elles aplicar un ERTA, però també donar peu a aprofitar els temps laborables disponibles per a dedicar-los a R+D. Hauria estat fàcil dir que calia fer manteniment només del producte que ja tens en el mercat i, en canvi, es va potenciar aquest aspecte que com a enginyera considero clau.

- Vostè desenvolupa una feina d'enginyeria amb poques dones. Què motiva aquesta falta de vocacions?
- Crec que la cultura de la nostra societat encara genera situacions com aquesta. Si preguntes a una nena petita que vol ser de gran, difícilment et dirà enginyera. També reconec que és una feina difícil d'explicar. Quan la meva filla de sis anys em demana què faig, costa que ho entengui. En canvi, una veterinària té cura d'animals, una perruquera talla cabells... El moment important arriba quan les nenes es fan més grans. Quan són a Batxillerat aquestes carreres tecnològiques segueixen absents, majoritàriament, dels seus objectius. El sistema docent ha de fer un esforç divulgatiu de les carreres tecnològiques entre les noies.

- Tenia antecedents familiars en aquest sector?
- Els meus pares tenien un restaurant, res a veure amb l'enginyeria. Però m'ha servit molt la seva experiència i haver estat amb ells, perquè a més d'agradar-me ser enginyera, també he de fer feina de gestió. Ja tenia nocions de què és tirar endavant un negoci amb esforç i dedicació. És una combinació de coneixements que m'han ajudat.

- Considera que pel fet de ser dona pot aportar alguna connotació especial a la seva feina que no pugui aportar un home?
- Cadascú aporta allò que té, home o dona. Les dones tenim una sensibilitat que no tots els homes tenen i aportem empatia. Segurament a la inversa trobaríem aspectes destacables. En el meu cas, em considero una persona pràctica, que no vol dir que sigui una qualitat femenina. És a dir: dediquem el temps que calgui a pensar, però també anem per feina.

- Creu en la feina d'equip per sobre de les individualitats?
- Per descomptat i crec que és un dels nostres punts forts. En el nostre grup d'enginyers cadascú té coneixements de moltes coses, però sempre hi ha algú que té més experiència en alguna cosa concreta. Quan s'ha de desenvolupar un projecte, el treball en equip ajuda a superar les situacions difícils, sobretot aquelles que són noves. Tu pots estar molt ofuscat en un tema i un company et pot aportar un altre enfocament que acaba resultant útil per a tothom. Si treballes en equip, et sents més acompanyat. I aquesta feina es multiplica amb els altres departaments de Giropès. Si tots anem a una, és quan l'empresa avança.

Font del document:

https://www.diaridegirona.cat/tecnologia/2021/02/10/sistema-docent-fer-esforc-divulgatiu/1088383.html?utm_source=rss